

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. Christus Pilato à Iudæis præsentatus & accusatus. Qui sibi
innocenti factam injuriam nimis dolet, suæ ipse innocentiaë injuriam facit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

HAC HEBDOMADE, considerandum venit quidquid Christus Dominus passus est, ex quo deductus fuit à Judæis ad Pilatum, usque ad eius condemnationem.

Veritatum finis præcipuus hic erit, ut discamus à Christo ferre constanter opprobria, in omni quidem occasione, sed in sex præsertim casibus, qui ab unoquoque mysterio passionis eruuntur.

FERIA SECUNDA. (CHRISTVS PILATO A IV- daeis presentatus, & accusatus.

Capere ipsum accusare, dicentes, hunc invenimus subvertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Casari, & dicentem se Christum Regem esse. Luc. 23.

VERITAS PRACTICA.

Qui sibi innocenti factam injuriam nimis dolet, suæ ipse innocentiae injuriam facit.

RATIO EST, Quia sua innocentia injuriam facit, qui se eius fructu & meritis privat. Sed qui sibi innocenti factam injuriam nimis dolet, se sua innocentia fructu & meritis privat. Ergo & sua ipse innocentia injuriam facit. Quod certe iniuriosum est & cavendum.

I. PUNCTUM.

Matt. 27. **M**ANE factò, ait sanctus Evangelista, consilium inierunt omnes principes sacerdotum & seniores populi adversus Iesum, ut eum morti traderent. Quale consilium! Et vinculum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Praefidi. Quale spectaculum propositum illi civitati, in qua non ita pridem tam gloriosè triumpharat! Quis concursus, quis sensus populi, cum maxime sic à principibus sacerdotum & senioribus Christus traderetur & accularetur! Vide ut alii obstupescunt, audi ut alij fremunt, & ut omnes unanimi consensu in eum insurgunt! Sic pia quaedam ex singulis circumstantiis reflexio fieri posset. Legi verò debent, quæ de hac apud Pilatum accusatione fusius referuntur ab Evangelistis, uade illud primum ad praxim

revocandum est, quod spectat calumnias & iniurias famæ ac nomini nostro ab inimicis illatas, exemplo Christi Domini constanter ferendas. Et quia hoc maxime unumquemque cruciat, quod ficta & falsa imponantur, hoc imprimis etiam unicuique sciendum & attentè considerandum est, Quod qui sibi innocenti calumniam impostam aut injuriam quorvis modo factam nimis dolet & quaritur, sua ipse innocentia injuriam facit.

Ratio est evidentissima, quia qui se ultro privat suæ innocentiae fructu & meritis, non potest non dici, sibi suæque innocentiae magnam inferre injuriam. Quid est enim iniuria, & quod est eius damnum, nisi quaedam iniusta detractio & sublatio boni alicuius, quod vel honorem spectet vel corporis aut vitæ commoda? unde tu si tibi bonum iniuste detrahis quod ab innocentia tua consequi poteras, nonne tu tibi perinde nocēs & injuriam facis, ac si alius quivis bonum illud detraheret? Cur enim tibi putas injuriam ab eo fieri, nisi quia, ut dictum est, tibi bonum tuum, bonum nomen, bonam famam, bonam sanitatis vel rei domesticæ commoditatem contra ius falsque detrahit? At tu si eandem in te iniustitiam committis, quid est, quod non tibi & innocentiae tuæ injuriam ex æquo inferas? An forte quia tua res est, quia tua est innocentia: tu de illa detrahere, & te illius privare bonis & meritis tibi licitum credis?

ERRÆ

Ecclesi. 10. Erras, & erratis tui gravitatem, quæ infra patebit clarior, sic damnavit Sapiens: *Fili, in mansuetudine serua animam tuam, & illa illi honorem secundum meritum suum peccantem in animam suam quis iustificabit? quis honorabit ex honorantem animam suam?* Itemque paulo post: *Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? & non iucundabitur in bonis suis, qui sibi irvidet nihil est in illo nequius, & hac reddito malitia illius. Audisne nequitiam? Audis malitiam?*

II. PUNCTUM.

SED qui sibi innocenti, calumniam aut aliam sullatam injuriam nimis dolet & queritur, se sua innocentia fructu & meritis privare.

Hic est enim innocentie læsa fructus, hoc eius meritum, ut gaudium afferat & honorem coram Deo & hominibus, ingentemque bonorum spiritualium & cœlestium in omnem æternitatem cumulum augeat; si ve ex similitudine Christi patientis, si ve ex conscientie testimonio, si ve ex patientie solatio, si ve ex ipsa Dei bonitate & providentia, qui protector est & pater innocentium: quæ certe quanta sint bona & commoda quis non videret? *Hac est enim gratia, si propter Dei conscientiam sustinet quis tristitias, patiens iniuste. Quia enim est gloria, si peccantes & co.aphisati sufferis? Sed si bene facientes patienter sustineris, hac est gratia apud Deum: In hoc enim vocati estis, quia & Christus passus est pro nobis.*

At verd qui nimis dolet & queritur de illatis sibi iniurijs, se privat ijs bonis; quia non eam habet similitudinem cum Christo patiente, quæ gaudium affert & gloriam; non fluid conscientie testimonium quo innocentes recreantur, non illud denique in terris gratiæ aut in cœlis gloriæ meritum, quod soli virtuti redditur. Neque enim sufficit ad meritum, si innocens patiaris, nisi patientiam iungas innocentie, nam innocentia impatiens definit esse innocentia quæ est expers totius vitij: & qui nolens in viusque paritur, tam longè est a vera virtute, quam verum est nullam esse virtutem, ubi nulla voluntas, & nulla pietas. *Non coacte sed spontaneè secundum Deum. V. E. dissolutis corde qui non credunt Deo & ideo non protegentur ab eo. CASTIGABO te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi? Poteratne apertius tibi loqui?*

III. PUNCTUM.

QVI sibi ergo innocenti factam injuriam nimis dolet, sua ipse innocentia injuriam facit; Bonum enim subtrahit, quod afferret innocentia, si nimis non doleret innocens; Nam ubi est nimietas, Virtus deest quæ in medio sistit; Ubi autem Virtus deest, quid gratiæ & meriti colligas? At nonne hoc innocentie probrum est & injuria, sic eam suo privare fructu & merito? *Cur non recogitas dicans, cui laboro & fraudo animam meam bonis? Cur te tui non miser, dum gemendo factam injuriam, graviozem tibi facis? Miserere anima tua placens Deo, & contine: Congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longè repelle à te, multos enim occidis tristitia, & non est utilitas in illa.*

Certe quando hæc sola esset ratio, quam affert Sapiens ad repellendam tristitiã, quod nulla sit eius utilitas, satis esset sedando animo: sed cum præterea tor sunt incommoda & derimenta, quæ à tali tristitia longè latequè dimanant, quis nisi vecors & propè insanus se ab illa non expediat? Et quia putas tanto id tibi magis licitum flere, quanto magis innocens pateris, Vide quam graviter erres & pecces, non modò te privando tuis bonis spiritualibus, quod per se grave est, & non ferendum; sed ipsam inculando Divinam Providentiam, quod te innocentem permittat pati, quasi soli Rei & Nocentes paterentur in hoc mundo!

Duplex hic error: & quod putes te ita innocentem, ut non meritò debeas aliquid pati; & quod licet es innocens, non credas Deum permittere aliquando, ut innocentes affligantur. Contra verd utrumque sic Dominus apud Prophetam: *Ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem, bibentes bibent: & tu quasi innocens relinquæris; Non eris innocens, sed bibens bibes.*

Licet itaque sis innocens, quâ parte injuriam ab hominibus accipis, aliunde tamen cum sis peccator, sic utrumque junge ad patientiam ut & cum Davide dicas, *perambulam in innocentia cordis mei, in medio domus mea: Et cum Propheta: Iram Domini portabo, quia peccavi ei.*